

ZALÁN TIBOR

Képforgatás; André Kertész

(0)

*A kedves olvas és csak olvas
s az installációkon túl az
előadás a színpadon megy
Combjára rátapadt a szoknya
a festett deszka is felizzik
és megszűnnek számára mind a
hangok mik túlról átszűrődnek
a koszlott díszleten keresztül
Mit olvas mindegy is csak félő*

*lekési tán belépőjét így
Fején cilinder és a flitter
kabátja prémjén felcsillámlik
E csillámlásban ott az éjjel
az összes bűnével – s az undor-
gyönyör kevercse feltolúl a
torokba lassu délelőttben
Egy férfi áll és lopva nézi
az olvasó nőt és kívánná*

*levonni róla prémkabátját
apró mellébe fűrni arcát
harisnyás combját szétfeszíteni
durván és koldus mozdulattal
– de visszatartja a merengő
póz melly az olvasó nőt fogja*

tekintetét balettcipőin
nyugtatja végül Köhhent ám a
visszhang nem érkezik nőnktől meg

A földön táskák szétszórt holmik
kabátok szimplán faltövébe
lehullva mintha kapkodó pár
után maradna szétzilált nyom
A vaslábú székek sóhajára
megrebben arca olvasónak
a férfi ismét köhhent és megy
a nő Felugrik olvasmányát
a székek mellé a földre dobja

(180)

A székek mellé a földre dobja
az olvasmányát nőnk s felugrik
A férfi megy és ismét köhhent
megrebben arca Olvasó a
vaslábu széken halkán sóhajt
Maradt utána szétzilált nyom
a fal tövében kapkodó pár
emléke hullva szimplán úgy csak
akár a földre szétszórt holmi

Nem érkezik nőtől a visszhang
köhhent Nem múlik nyugtalansá
ga Balettcipőn tekintete
póz melly a merengőt visszatart
ja olvasó nő vágyat ébreszt
hogy durván koldus mozdulattal
harisnyás combját szétfeszítse
apró mellébe fúrja arcát
levonja róla prémkabátját

az olvasó nőt így kívánja
a lopva álló s néző férfi
Torokban áll a délelőtt is
gyönyör kevercse feltolúl az
undorhoz és az összes bűnhöz
Kabátja prémjén éj csillámlik
s a csillámlás akár a flitter
aláperreg cilinderéről
lekési tán belépőjét is

Mit olvas is csak félőn mindegy
a koszlott installációkon
a túlsó hangok átszűrődnek
s megszűnnek mind számára nyomban
A festett deszka felparázslík
szoknyájából kivillanó comb
ja látvány rátapadna A szín
padon előadás megy túlhan
...csak olvas és csak olvass kedves”

Lipó
Vághó